

at der er en række problemer i, om man gør det på den ene eller den anden måde. Men det virker i hvert fald besynderligt, at hvis man gør sit arbejde rigtig godt, så betyder det, at man går væsentligt ned i indtægt.

Omvendt ville det også virke besynderligt at betale en for at gå hjemme og tage sig fuldtids af plejebarnet, hvis opgaven er lykkedes så godt, at det slet ikke er nødvendigt.

Derfor er det fint, at forslaget lægger op til, at vi skal se på forskellige modeller, og så må vi drøfte de fordele og ulemper nærmere, der er ved de forskellige måder at gøre det på. Jeg håber også, at vi får en dialog med nogle af plejefamilierne, så vi også hører det fra deres synspunkt.

Enhedslisten støtter forslaget.

Kl. 21.35

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KD):

Vi kan i Danmark være meget taknemmelige for, at vi har rigtig mange dygtige og kompetente plejefamilier med masser af hjerterum og varme. For mange børn er en anbringelse i en plejefamilie den rigtige løsning, når de i en periode, i kortere eller længere tid, skal fjernes fra deres hjem. Det er faktisk i forbindelse med knap halvdelen af alle anbringelser, at børnene bliver anbragt i plejefamilier.

For at det skal være den bedst mulige løsning, den bedst mulige anbringelse, for et barn, og for at det også skal være en god oplevelse for hjemmets eventuelle egne børn, vil det naturligvis være nyttigt med et kursus, f.eks. om hvad det indebærer at få et fremmed barn ind i hjemmet sammen med ens egne. Ofte er det jo traumatiserede børn eller børn, der har været udsat for en alvorlig krise, der kommer til plejefamilierne. For hvad kan næsten være mere indgribende for at barn end at blive fjernet fra sit hjem?

Og ligesom for par der skal adoptere, synes vi hos Kristendemokraterne, at det vil være nyttigt for plejefamilier at få en god orientering om, hvad det faktisk er, der venter dem.

Opsigelsesfristerne bør der naturligvis også kigges på. Det er helt uhensigtsmæssigt, som det er nu både for plejefamilierne og for de anbragte børn.

Vedrørende aflønningsmodellen, som bruges p.t., kan man sige, at den er omvendt incitamentsskabende, for jo bedre en plejefamilie gør

deres arbejde med det anbragte barn, jo mindre vederlag vil de kunne få for det. Det er jo egentlig totalt ulogisk og burde laves om. Jeg tror ikke, at der er nogen andre på arbejdsmarkedet i nogen virksomheder, der ville finde sig i, at jo bedre de gjorde deres arbejde, des mindre fik de i løn. Så det er klart, at der skal kigges på det.

I slutningen af bemærkningerne står der, at det samlede beslutningsforslag skal ses som et indspark til diskussionen om en anbringelsesreform, og sådan vil vi da også fra Kristendemokraterne vælge at se på det her beslutningsforslag. For det er helt klart, at hele området vedrørende familieplejen vil jo naturligvis uden tvivl komme til at fylde meget i den kommende anbringelsesreform, som vi jo allerede er i gang med at forhandle.

Kristendemokraterne har bragt en lang række skriftlige forslag med til forhandlingerne om anbringelsesreformen. Det gælder bl.a. tidligere indsats, bedre inddragelse af familie, bedre sagsbehandling, klarhed omkring tavshedspligt, kvalitet i anbringelse, brug af efterværn osv. osv. Det er punkter, som vi har haft med.

Men lige som disse områder er vigtige, er også plejefamiliernes forhold vigtige at diskutere under forhandlingerne af en ny anbringelsesreform, og det vil vi helt klart gøre. Derfor vil vi også se på beslutningsforslaget her som et godt input til de videre forhandlinger om anbringelsesreformen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak for den meget konstruktive modtagelse, som beslutningsforslaget har fået. Plejefamilierne i Danmark løfter en stor opgave og får store glæder ved det, det er at få endnu et medlem af familien. Af hensyn til børnene er det afgørende, at man strækker sig langt, for at plejeforholdet kommer til at fungere, sådan at barnet ikke oplever endnu et svigt i det, som kaldes en familie.

Det, vi har fundet meget afgørende, er, at det sesam luk dig op-ord, som efterhånden bruges i flæng i den socialpolitiske debat, nemlig ordet anbringelsesreform, også konkretiseres i en diskussion af, hvad det faktisk indhold er, og at vi også gør det i et forum, hvor der tages referat, og hvor det kan diskuteres, hvad vores indstil-